27/02/2019

Γιατί ο άνθρωπος επιδιώκει την καλή εικόνα του εαυτού του

/ Γνώμες

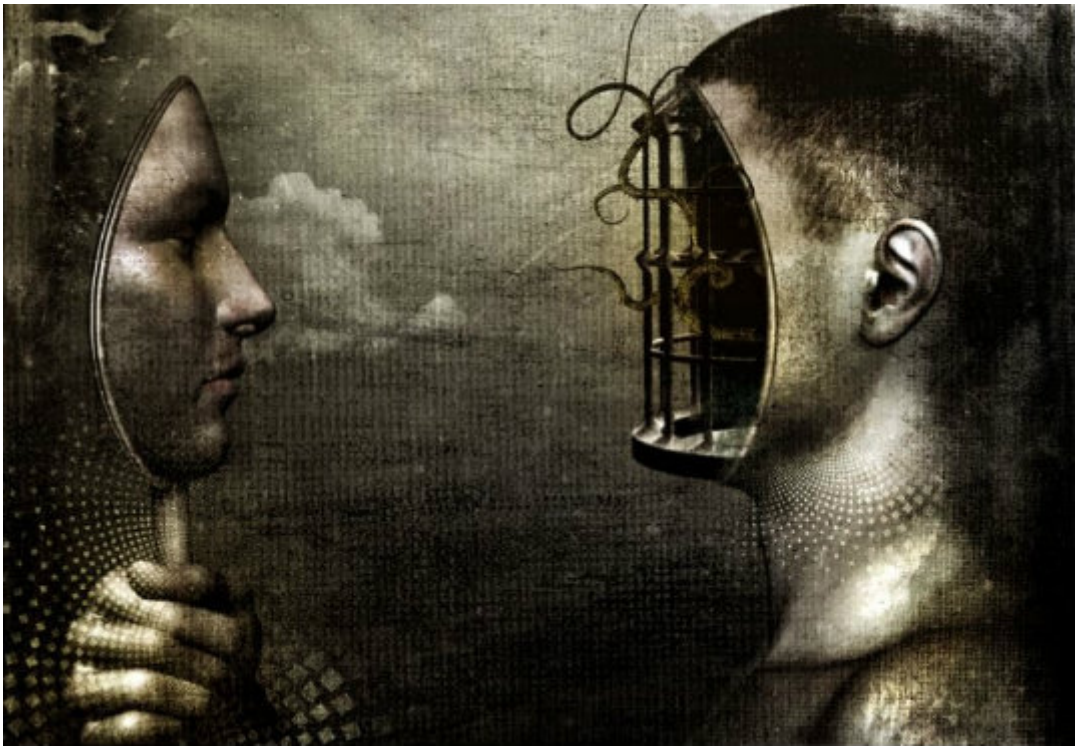

π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Δεν είναι σπάνιο το φαινόμενο οι άνθρωποι να ενδιαφέρονται τόσο πολύ να έχουν οι άλλοι γι’ αυτούς καλή εικόνα. Η επιθυμία αυτή δείχνει πως η αυτογνωσία, η ταπείνωση, η σοβαρότητα, απουσιάζουν. Στο βαθύτερο είναι κυριαρχεί ο εγωισμός, η βάση της κενοδοξίας. Μια κατάσταση, δηλαδή, ψυχικής ανισορροπίας που το πρόσωπο στηρίζεται στη γνώμη των άλλων, την υπολογίζει και με βάση αυτή πορεύεται. Έτσι, ο ίδιος αγνοεί την πραγματικότητα του εαυτού του – των ελαττωμάτων και χαρισμάτων του -, αγνοεί το ευμετάβολο των ανθρώπων που εύκολα αλλάζουν ιδέα, αγνοεί την αγάπη του Ουράνιου Πατέρα, του μόνου σταθερού απέναντί μας, ό,τι και να είμαστε.

Είναι παρατηρημένο πως όποιος γνωρίζει τον εαυτό του και με ταπείνωση αποδέχεται ό,τι δεν μπορεί ν’ αλλάξει, δεν αναζητά απεγνωσμένα την καλή ιδέα των άλλων, ούτε, βέβαια, και την απορρίπτει περιφρονητικά. Ξέρει, πως καμιά

γνώμη για το πρόσωπό του, θετική ή αρνητική, δεν μπορεί να τον αλλάξει, αν ο ίδιος δεν θέλει. Όπως, ξέρει ακόμα πως από τη μια στιγμή στην άλλη το ‘‘Ωσαννά’’ μπορεί να μετατραπεί σε ‘‘Σταυρωθήτω’’, έστω κι αν τα γεγονότα μπορεί να μην εκφράζουν την πραγματικότητα.

Η ένταση, η αναστάτωση, η προσπάθεια να μη δείξουμε ανικανότητα και αδυναμία, το επιτηδευμένο και το ψεύτικο ύφος και ήθος, είναι τα συμπτώματα της ασθένειας που λέγεται έπαρση. Μια ασθένεια που επηρεάζει αρνητικά την ψυχή και το σώμα. Να γιατί ο άνθρωπος που επιδιώκει την καλή εικόνα του εαυτού του, για ν’ αρέσει στους άλλους και να εισπράξει το σεβασμό, την αναγνώριση και τη συμπάθειά τους, δεν έχει χαρά και ελευθερία, που επιδρούν στην υγεία του σώματος.

Το Ευαγγέλιο μιλά για τ’ αρνητικά βιώματα του Ιησού: την απογοήτευση, τη λύπη, την εγκατάλειψη, τον πόνο, κι ας ακολούθησε ο θρίαμβος της Ανάστασης, όταν γράφονταν. Μιλά ακόμα για την άρνηση του Πέτρου και το διωγμό του Παύλου, όταν και οι δύο ήταν Πρωτοκορυφαίοι.

Η Παράδοση μιλά για πόρνες και τελώνες που έγιναν άγιοι, για ληστές κι εγκληματίες που μεταστράφηκαν σε οσίους. Οι ίδιοι μιλούσαν για την «προτέραν ζωή τους», δεχόμενοι ή και επιδιώκοντες την τυχόν περιφρόνηση όσων τους γνώριζαν.

Η Εκκλησία μάς καλεί ν’ αποβάλουμε την ψεύτικη εικόνα που φτιάξαμε για τον εαυτό μας και επιδιώκουμε να την αποδεχτούν οι γύρω μας, για να ζήσουμε την ελευθερία των τέκνων του Θεού και τη χαρά του Χριστού. Όχι με εξωτερικές κινήσεις και έξαλλες προσπάθειες, αλλά με την ταπείνωση και την ειλικρίνεια που οδηγεί στη μετάνοια, τη νέα ζωή του Χριστού, τη δική μας νεκρανάσταση.

Τότε μια νέα «καλή εικόνα» θα δούμε να ανατέλλει μέσα μας, αυτή του «καινού εαυτού μας», του «κατά Χριστόν κτισθέντος» που έχει ανάπαυση. Και μαζί μας, χωρίς προσπάθεια, θα την δουν και οι γύρω μας και θ’ αναπαυτούν και εκείνοι κοντά μας.